

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الدَّعَاءِ.

PEYGAMBERİMİZİN DİLİNDEN DUALAR

Muhterem Müslümanlar!

Fani dünya hayatında, gün gelir nimete nail olur, şükrederiz; gün gelir sıkıntıyla karşılaşır, sabrederiz. Başarı ve mutluluğu olduğu gibi, keder ve meşakkati de münince karşılamaya gayret gösteririz. Bizler her durumda imanımızı ve tevekkülümüzü artıran, hayatımıza umut ve direnme gücü katan, eşsiz bir nimete sahibiz. İşte o nimet, ibadetlerin özü olan “dua”dır.

Dua, Allah’a içtenlikle yalvarıp yakarışımızdır. O’nun eşsiz kudreti karşısında zayıflığımızı itirafımızdır. O’nun lütfuna ve affına sığınma çabamızdır. O’na kulluğumuzu arz edip, O’ndan yardım istemektir.

Kıymetli Müminler!

Hutbeme başlarken okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: **“Kullarım, beni sana sorarlarsa, bilsinler ki, ben onlara çok yakınım. Bana dua edince, dua edenin duasına karşılık veririm. Şu halde kullarım benim davetime uysunlar ve bana iman etsinler ki doğru yolu bulsunlar.”**¹

Allah Teâlâ’nın bir ismi de “el-Mücîb” yani “dualara icabet eden”dir. Bize bizden daha yakın olan Rabbimiz, gizli ya da açık bütün dualarımızı işiten, bilen ve kabul edendir.

Değerli Müslümanlar!

Her davranışında Rabbine karşı duyduğu sevgi ve sadakate şahit olduğumuz Allah Resûlü (s.a.s), dilinden duayı eksik etmezdi. Gece gündüz, kalabalıkta ve yalnızken, sevincinde, korkusunda, hüznünde, ahireti düşündüğünde, evinde, minberde, yolculukta, velhasıl her an ve her mekânda dua ederdi. Hayatı duayla ilmek ilmek işlerdi. Bizlere nasıl dua edeceğimizi de o öğretmişti.

Sabah olur, gün başlar, Peygamber Efendimiz şöyle dua ederdi: **“Allah’ım! Senin kudretinle sabaha çıktık, senin kudretinle akşama gireriz. Senin kudretinle yaşar, senin kudretinle ölürüz. En son dönüşümüz de ancak sanadır.”**²

Gün boyunca, her işinde Allah’ın rızasını gözetken Resûl-i Ekrem (s.a.s), daima O’na dayanır, güvenir ve **“Allah’ım! Bana hayırlısını ver ve benim için en hayırlısını seç.”**³ diye dua ederdi.

اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
“Allah’ım! Bize dünyada iyilik ver, âhirette de iyilik ver. Bizi cehennem azabından koru!”⁴ şeklinde niyazda bulunurdu.

Nihayet akşam olur, gün sona erer, Peygamberimiz geceyi şu duayla karşıladı: **“Ya Rabbi! Bu gecede olanların ve sonrasında olacakların hayrını senden dilerim. Bu gecede olanların ve daha sonrasında olacakların şerrinden de sana sığınırım.”**⁵ Resûl-i Zîşan Efendimiz, yatacağı zaman ise şöyle dua ederdi: **“Sığınacak yeri ve ihtiyacımı giderecek kimsesi olmayan niceleri varken; bizi yediren, içiren, ihtiyaçlarımızı gideren ve bizi barındıran Allah’a hamdolsun.”**⁶

Aziz Müminler!

Dua, dertlere deva bulmak, her türlü kötülükten korunmak, görünür-görünmez musibetlerden uzak olmak için kulun Rabbine ilticasıdır. Nitekim Peygamber Efendimiz Rabbine şöyle sığındı: **“Allah’ım! Acizlikten, tembellikten, cimrilikten, korkaklıktan, ihtiyarlıktan ve kabir azabından sana sığınırım. Allah’ım! Nefsime takvayı nasip et ve onu arındır; onu en iyi arındıracak olan sensin. Onun dostu ve velisi sensin. Allah’ım! Huşû duymayan kalpten, doymayan nefisten, fayda vermeyen ilimden ve kabul olunmayan duadan sana sığınırım.”**⁷

Muhterem Müslümanlar!

Bir mümin, dualarının kabul olmadığı düşüncesine asla kapılmamalıdır. Nitekim Peygamberimiz (s.a.s), bir hadisinde şöyle buyurur: **“Sizden biriniz, ‘dua ettim de duam karşılık görmedi’ deyip acele etmediği müddetçe duası karşılık bulur.”**⁸ Zira Yüce Rabbimiz, bazen dualarımız vesilesiyle bizi sayısız nimetlere erdirir. Bazen de üzerimizdeki bir musibeti kaldırır. Kimi zaman günahlarımızı affeder. Kimi zaman da istediğimizden daha hayırlısını bize ihsan eder.

O halde, Rabbimize yürekten ettiğimiz duaların mutlaka karşılık bulacağına inanalım. Duayla gelen bereketten, huzurdan, güvenden mahrum kalmayalım. Kendimize olduğu kadar, ailemize, sevdiğimizimize, mümin kardeşlerimize, mazlumlara dua etmeyi unutmayalım. Anne babamızın, hastaların, yaşlıların ve muhtaçların duasını almaya gayret edelim.

Hutbemi Peygamberimizin bir duasıyla bitiriyorum: **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى، وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى**

“Allah’ım, senden hidayet, takva, iffet ve gönül zenginliği istiyorum.”⁹

¹ Bakara, 2/186.

² Tirmizî, Deavât, 13.

³ Tirmizî, Deavât, 85.

⁴ Ebû Dâvûd, Vitr, 26.

⁵ Müslim, Zikir, 75.

⁶ Tirmizî, Deavât, 16.

⁷ Müslim, Zikir, 73; Nesâî, İstiâze, 13.

⁸ Ebû Dâvûd, Vitr, 23.

⁹ Müslim, Zikir, 72.